

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر بهبود افسردگی در افراد دارای اختلال افسردگی مزمن

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهدیه لشگری - مربی، دانشگاه آزاد اسلامی، دامغان، ایران

حکیمه اقای - استادیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

افسردگی یکی از انواع اختلالات خلقی است که افراد در هر سنی ممکن است به آن دچار شوند افسردگی ها برحسب شدت نشانه ها و مدت زمان ترکیب انواع مختلفی تقسیم بندی می شوند. افسردگی مزمن به دلیل روند طولانی آن کم بودن شدت نشانه ها ولی پایداری اختلالات به خصوص در روابط بین فردی بیماران می تواند اثرات مخربی در زندگی فعلی و پیشرفت های بعدی بیمار داشته باشد. هدف این پژوهش بررسی اثربخشی طرحواره درمانی گروهی در بهبود افسردگی در افراد دارای اختلالات افسردگی مزمن در شهر تهران بود پژوهش حاضر از نوع مطالعات شبه تجربی (طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل) با حجم نمونه آماری 20 نفر از بیماران دارای اختلال افسردگی مزمن مراجعه کننده به یکی از کلینیک های مشاوره شهر تهران بودند که به صورت کاملاً تصادفی در دو گروه (ده نفر آزمایش و 10 نفر کنترل) گمارده شدند. ابزار مورد استفاده، پرسش نامه افسردگی بک، و پرسش نامه فرم کوتاه 75 سوالی طرحواره های ناسازگار اولیه یانگ بود. برای آزمایش به مدت 10 جلسه در برنامه طرحواره درمانی گروهی شرکت نمودند نتایج حاصل از تحلیل کواریانس نشان داد که طرحواره درمانی گروهی باعث بهبود معنی دار افسردگی ($p < 0.05$) آزمودنی ها گردید. بر اساس آزمون رگرسیون گام به گام مشخص گردید که طرحواره بازداري هیجانی و نقص - شرم در مجموع 34/3% از افسردگی در بیماران شرکت کننده در پژوهش را پیش بینی می کند بنابراین طرح واره درمانی گروهی می تواند به عنوان یک روش موثر در درمان مبتلایان به اختلال افسردگی مزمن به کار گرفته شود.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی گروهی، افسردگی مزمن، طرحواره های ناسازگار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/593529>

